

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Ob corporis defectum non esse murmurandum, aut querendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

mo mensis Nouembris die, quum quinquaginta quinque propè annos natus esset, & tredecim annis imperium bene admodum & praeclarè administrasset.

Mirabile est, Imperatorem, & Imperatorem, qui imperium tam diu bene admodum, & praeclarè administravit, tam repentino interitu periisse; & periisse, ob dictum, quod multi iocum duntaxat arbitrantur. Sed displicet iure summo architecto, si sua opera carpantur. Quis artifex pati potest, ut illius labores reprehendantur? Apelles diutiùs sub tabula latere non sustinuit, quando animaduertit, sutores ultra crepidam velle esse captorem. Cur ille immensae sapientiae artifex ferat, creaturas suas rapi ad censuram? Et tamen eiusmodi Theones quotidie reperiuntur, qui non solum belluas monstruosas clamant in mundo esse non oportere, quas merito Deus ad eos terrendos, vel puniendos immittit; neque humana duntaxat monstra detestantur; sed ferè omnia in alijs naturae vitia venenatis dentibus mordent, ac solatij loco, viceq; olei acetum aspergunt. Cur loripedem vocas, cui natura non dedit vel duos, vel rectos pedes? cur Vulcanum appellas, quem vides claudicantem? Quare oculis malè affectum Cæcilium nominas? aut visu carentem talpam? Nonnè expedit illi, ut *Matth. 5. 29.* pereat unum membrum illius, quam totum eius corpus eat in gehennam? Tunè illum truncum audes vocare, qui brachium amisit in praelio pro patria pugnans? & pro te ipso quoque, quem aiunt nec gladium quidem nudum posse intueri? Non foedant militem vulnera, sed exornant. In acie stetitisse puta, quem vides esse sauciatum. Sed mater, inquires, illum talem genuit, non bellum fecit? Tanto maior est iniuria, si non hominem sed naturam ipsam calumniaris: quæ si illi oculos dedisset, videret; curreret, si ab illa crura arcuata non accepisset. Potuisses & tu talis nasci. Non meruit à te conuicijs proscindi cõmunis illa mater, si erga te se exhibuit liberaliorem. Quod multò magis de Deo naturæ authore etiam dici potest, cui & ingratus es, & blasphemus. *S. Chrysostr.* *hom. 8. in ep.* *ad Philip.* *Gravis enim, gravis, inquam, est murmurator, ait S. Chrysostr. & vicinus blasphemus; alioqui cuius gratia illi tantum supplicium dederunt? ingratus* *titudo*

1X4

Matth. 5. 29.

S. Chrysostr.
hom. 8. in ep.
ad Philip.

titudo

*titudo est res ista. Qui murmurat, ingratus est Deo. Qui autem Deo ingratus est, blasphemus quoque. Quòd si is murmurare nõ debet, qui defectu ipse laborat; quanto plus peccabit is, qui defectum talem alteri exprobrat? O quàm pronæ sunt hominum linguæ ad maledicendum, quæ vbi maxima est materia laudandi Creatorem, ibi maximè eum contemnunt! Iuniores pueri, seniores bis pueri, illi imprudentes, isti deliri appellantur, quasi natura neque infantes, neque senes esse permittere debuisset? Quid dicam de cõuitijs nationum? non iam Sauromatas, non Scythas, non Tartaros de vultibus barbaris, de fronte verrucosa, de simis naribus vituperamus duntaxat, aut Mauros de nigra cute; sed vicinos quoque, cum quibus commercia tractamus, & fœderibus iunctos, quibor non nominibus & agnominibus contemnimus? alijs ranas, alijs vaccas, alijs asinos, alijs porcos, alijs capros, alijs caneros, alijs alia obijcimus. Quia & regionum vitia in culpam trahuntur; alij nimis esse graues, alij nimis leues; alij iracundi, alij libidinosi, alij stupidi, alij blâsi; alij voce pingui, alij exsucco; alij strumosi; alij ex Arcadia, alij ex Bœotia, alij ex Thessalia nati dicuntur, cum nulli sua patria probro sit. *Ex omni terra par est ad calum via.* Fortunæ est, in hoc vel illo loco nasci; naturæ nasci cum aliquo corporis vitio, quod quicumque alteri opprobrat, ostendit se mentis vitio laborare. Enimuerò nec stupiditas mentis cuiquam est obijcienda, quæ admodum Scipio Æmilianus fecit, qui apud Numantiam iratus C. Metello dixit: *Si quintum pareret mater eius, asinum fuisse pariturã.* Facetiæ sanè numquam sunt magis iniustæ, quàm quæ tangunt innocentes. Innocentes autem sunt, quibus sine sua culpa aliquid vel in corpore, vel in ingenio negauit natura. Quare nec Diogenes satis philosophicè caluo cuidam contumelijs eum afficienti respondit: *Tibi contumeliam non dico, sed capillos tuos laudo, quòd malam effugerint caluam.* Quis non ridiculam putaret talem irrisionem? Sed vide, quanti eam fecerit, Deus: cum Elisæus in Bethel ascenderet per viam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei dicentes: *Ascende calue, ascende calue. Qui cum respexisset, vidit eos, & maledixit eis**

Kraf. lib. 6.
Apoph.

Maxim. ferm.
de vituper.

4. Reg. 2. 23.

1000mi

in nomine Domini: egressiq; sunt duo vrsi de saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Quòd si caluitium vitio vertere adedò est graue, quantum malum erit, irridere alterius monstrositatem miseratione longè digniorem? à qua explodenda satis nos deberet terrere, quòd impium sit, Dei opus contemnere.

CAPVT L.

Vniuersum Monstris ònari, in Pygmaeis & Gigantibus ac enormiter fortibus ostenditur.

E quis autem existimet, Deo caussas non esse, tales vel defectus, vel effectus naturæ Mundo inferendi, reperit D. Augustinus, & Dionysius Carthusianus quamdam in ipsa monstrorum deformitate, venustatem. Si quidem contraria se mutuò cõmendant, faciuntq; gratiora. Quemadmodù ergo gratiam lucis extollit obscuritas noctis; & morbi ostendunt beneficium sanitatis; vmbraeq; & atrii colores picturæ augent amænitàtem; dum eminentiora quæque distinguunt, & differentiâ colorum, alternâ vice, se se excitante, opposita iuxta se posita clariùs elucescunt; ita & ea, quæ feèda sunt, dum res pulchras cõmendant, faciunt ad decorem atque elegantiam vniuersitatis. Qui scenicis spectaculis volunt delectare, non tantùm Gratias, sed etiam Furias, & cum aulicis rusticos in theatra inducunt. Et mulieres interpoles, vt facie candida esse videantur, nigrâ tæniâ collum inumbrant. Ad eundem modum etiam Mundus iste visibilis nò formosarum modò, sed etiam deformiter exorbitantium rerum, velut intermedijs, exornatur. Nam, præter varietatē, etiam habent ista deformia elegantium commendationem. Eò pulchriora sunt prata, quò pictiora, ipsa florum herbularumq; diuersitate gratiam conciliante. Quin & raritas quoque habet lepòrem; & animum admiratione percellit, quidquid est inusitatum. Vnde, sicut in picturis, ita in creaturis monstrorum parerga conciliant ornamentum.

Igitur esto, non censeatur in se pulcher Pygmaeus, qui

Rrrr

pede

I.

S. Augustin.
l. 16. de ciuit.
c. 8. Dionys.
Carth. lib. de
venustate
Mundi. c. 9.

II.